

Ο ΚΟΣΜΟΣ της ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ, της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, της ΙΣΟΤΗΤΑΣ θα ΠΕΡΑΣΕΙ από ΠΑΝΩ ΤΟΥΣ

*« Τους ύπατους εγώ ανέδειξα στις συνελεύσεις
κι αυτοί κληρονομήσανε τα δικαιώματα
φόρεσαν πορφυρούν ατίθασον ένδυμα
σανδάλια μεταξωτά ή πανοπλία
εξακοντίζουν τα βέλη τους εναντίον μου –
η θέληση μου που καταπατήθηκε
τόσους αιώνες.*

Blietzkrieg: Κεραυνοβόλος πόλεμος. Συγκεντρωτική επιθετική διείσδυση πίσω από τις γραμμές του εχθρού, με σκοπό την αποδιάρθρωση της οργάνωσής του και την άμεση κατάρρευση της αντίστασής του. Στρατιωτικό δόγμα, που πρωτοδιατυπώθηκε από τον βρετανό ιστορικό και θεωρητικό στρατοκράτη Σερ Μπ.Λ.Χαρτ και εφαρμόστηκε πολυεπίπεδα (από την πολιτική στρατηγική ως την τακτική) από τους γερμανούς ναζί. Επανήλθε με την δεύτερη αμερικάνικη εισβολή στο Ιράκ και την ίδια εποχή με τις πολιτικές ραγδαίες φτωχοποίησης παγκοσμίως, που μεταξύ άλλων γέννησαν το εξεγερσιακό κύμα του 2009-'12 στον ελλαδικό χώρο και, μετά την ήττα του, την αριστερή διαχείριση της κρατικο-καπιταλιστικής κυριαρχίας.

Blietzkrieg. Πέντε εκκενωμένες καταλήψεις στα Εξάρχεια, οι τέσσερις πιο πρόσφατες με δυο απανωτές επιχειρήσεις, συνοδευόμενες από μια γενική επίθεση βρώμικης προπαγάνδας εκ' μέρους όλων των media και των πολιτικών. Εκατοντάδες μετανάστες, που μέχρι χθες κάλυπταν πτυχές της επιβίωσής τους με εξωθεσμικούς τρόπους, προστέθηκαν στους ήδη αιχμάλωτους προλετάριους ή προλεταριοποιημένους «ξένους». Η τρομοκρατία των κρατικών μισθοφόρων, με τα χέρια τους ακόμα μουσκεμένα από το αίμα του/της Ζακ Κωστόπουλου και του Εμπουκά Μαμασουμπέκ, ξανασαρώνει μια γειτονιά, ως ο πραγματικός τρόπος διαχείρισης των κοινωνικών ζητημάτων για λογαριασμό της τάξης των επιχειρηματιών και των κυβερνητών. Αυτή τη φορά μ' ένα τρόπο τόσο ολοκληρωτικό που καμία δεξιά κυβέρνηση δεν είχε το θράσος να δοκιμάσει. Οι έλληνες ύπατοι, που δουλεύουν και χαριεντίζονται με όλους τους σφαγείς της γης (από δύση σ' ανατολή, απ' την Παλαιστίνη και το Κουρδιστάν μέχρι τη λατινική αμερική) και τρωγοπίνουν με τις business του «μεταναστευτικού» ατενίζοντας απ' τη βουλή και τα εξοχικά τους τα ξεβρασμένα πτώματα του γαλανόλευκου αιγαίου, επιδεικνύουν σαν τρόπαια τους σιδεροδέσμιους «βαρβάρους». Ιστορική τιμή για τον βουλγαροκτόνο, το κρασοφόρο κρανίο.

Το blietzkrieg αυτή τη φορά έπληξε πρώτα τους πιο αδύναμους, τις πιο λαϊκές, αλλά και πιο ανοργάνωτες καταλήψεις, αυτές που δεν ελέγχονταν άμεσα από την παρακρατική-παρακυβερνητική πυραμίδα η οποία κερδοσκοπεί και τρομοκρατεί πάνω στα Εξάρχεια, σε συνεργασία με τα μεγάλα κεφάλια της μαύρης αγοράς και όλη τη συνομοταξία των ντόπιων γαιοκτημόνων. Αλλά και που ποτέ οι οργανωμένοι πολιτικοί χώροι (που έχουν εγκαταλήψει το έδαφος της σύγκρουσης), με την όποια ισχύ έχουν, δεν προσπάθησαν να χτίσουν μαζί τους, με τους πιο αδύναμους, κοινότητα αγώνα. Ξεκίνησε από εκείνους που είχαν ήδη σφραγιστεί με τη στάμπα του εγκληματία, απλά και μόνο επειδή δεν θα μπορούσαν να βρίσκονται αλλού.

Και τώρα η wermacht διασχίζει την επόμενη γραμμή, για να επιχειρήσει άλλη μια φορά αυτό στο οποίο απέτυχε τα προηγούμενα δυο χρόνια: Να ξεριζώσει το αναρχικό κίνημα από το κοινωνικό έδαφος. Χωρίς δισταγμό, η αριστερά «της προόδου» επιτέθηκε σε μια φεμινιστική κατάληψη, καταφύγιο βιασμένων και κατατρεγμένων από την πατριαρχία, την ίδια στιγμή που οι ίδιες οι γυναίκες στη γειτονιά παίρνουν στα χέρια τους την αντιμετώπιση της ανδροκρατικής βίας. Μάλλον είχαν ξεχάσει αυτές οι καταληψίες να υπογράψουν το σύμφωνο καλής γειτονίας που είχε ρίξει στην πιάτσα ο πρώτος υπουργός αστυνομίας, Πανούσης κι επικύρωνε ο στρατηγός Τόσκας κάθε φορά που χτυπούσε τους κακούς. Οπότε, η πάλη των γυναικών να περάσει στα σωστά (αντρικά) χέρια, στα ματ και οπκε (πρώην δέλτα), στους ημέτερους μπράβους και στους συμπορευόμενους «αγωνιστές» που εξαφανίζουν τους (απολίτιστους) βιαστές εκτοπίζοντας τους μετανάστες.

Κατά το blietzkrieg προελαύνουν ασταμάτητα τα άρματα και στο πηγάδι που ανοίγουν ακολουθούν οι λοιποί μηχανισμοί. Μόλις ο μπατσικός βούρδουλας απονεκρώσει έναν κατειλημμένο κοινωνικό τόπο, αναλαμβάνουν οι «ιδιοκτήτες» να ολοκληρώσουν πολεοδομικά την

πολιτισμική εξόντωση και την μετατροπή του χώρου σε βραχίωνα του καπιταλιστικού μύλου. Οι καταλήψεις σφραγίζονται ή γκρεμίζονται με μπουλντόζες. Είτε για να δώσουν τη θέση τους σε επιχειρηματικές και κρατικές αναπλάσεις και χρήσεις -όπως το δάσος που φυτεύτηκε στο Σόμπιμπορ το 1944 πάνω από το γκρεμισμένο από τους ίδιους τους ναζί στρατόπεδο εξόντωσης, για να ξεχαστεί η πιο μαζική ένοπλη εξέγερση αιχμαλώτων. Είτε για να μείνουν συντρίμια, μνημεία του κρατικού ολοκληρωτισμού – σαν την ισοπεδωμένη για πάντα Καρχηδόνα. Όλο το αθηναϊκό κέντρο και τα Εξάρχεια σαν φιλετάρα γίνονται ελντοράντο διεθνών επενδυτών real estate (πλέον όλοι μ' ελληνική ιθαγένεια), το airbnb επεκτείνεται και η φάρα των εισοδηματιών συστρατεύεται στην ταξική επίθεση ανεβάζοντας τα ενοικία και συνδράμοντας μαζί με το δομικά κερδοσκοπικό λόμπι των εμπόρων στην εγκληματοποίηση της προσφυγιάς και της φτώχειας. Αυτοί που εκπροσωπήθηκαν στην πράξη από τον Ευάγγελο Δημόπουλο και τον Θανάση Χορταριά, θέλουν να καθαρίσουν τα Εξάρχεια. Με την έλευση της wermacht βγαίνουν στο ημίφως οι χίτες κι οι λαδέμποροι.

Προφανώς η τρέχουσα επιχείρηση ερημοποίησης της γειτονιάς μας συγχρονίζεται με το πολιτικό νταραβέρι των εκλογών. Είναι ψηφοθηρική, όχι όμως επιφανειακά θεατρική. Οι εκπρόσωποι της αστικής ολιγαρχίας διαγκωνίζονται σε αποτελεσματικότητα στην αρένα του ρατσισμού και του πολιτικού-κοινωνικού ολοκληρωτισμού. Το blitzkrieg στα Εξάρχεια και η εστίαση του προεκλογικού διαλόγου γύρω από την «εγκληματικότητα», την «υποβάθμιση», την επιχειρηματική ανάκαμψη κτλ, δείχνουν ότι αυτές οι εκλογές κι οι εκλογές ενγένει πλέον αποτελούν την τυπική επικύρωση της ταξικής τρομοκρατίας και λεηλασίας. Δεν θα ήταν ρητορική υπερβολή να απευθύνουμε το ερώτημα, «ποιόν φασίστα θα ψηφίσεις για δήμαρχο;».

Στον ίδιο κύκλο εκφασισμένης αναπαραγωγής της κυριαρχίας που προσωποποιείται και διαμοιράζεται με τις εκλογές, παίρνουν θέση συμβολής τα εισαγγελικά ντου κι εξίσου όσοι τα νομιμοποιούν καπηλευόμενοι προσχηματικά το πρόταγμα της αντίστασης στην καταστολή ως βιτρίνα μιας τοπικής πολιτικής εστιασμένης ενάντια στο έγκλημα, την ίδια ώρα που αδρανούν και σιωπούν μπροστά στην επέλαση του κράτους. Η πόλη είναι έτσι κι αλλιώς ένας διαρκής εμφύλιος. Η συνέχεια και η ενότητα της πάλης περνάει από τα χέρια εκείνων οι οποίοι μπορούν και στέκονται έμπρακτα στα σημεία σύγκρουσης που ορθώνονται μπροστά τους, αναλαμβάνοντας την κοινωνική ευθύνη.

Εμείς ως Κατάληψη GARE, ένας κρίκος αγκυρωμένος στο μέτωπο του αυτοοργανωμένου κοινωνικού εδάφους, αναγνωρίζουμε τους ανθρώπους της τάξης μας στους κατοίκους των καταλήψεων που βάλονται σήμερα από το κράτος. Υπερασπιζόμαστε χωρίς αμφιταλαντεύσεις την προλεταριακή επιβίωση, την συλλογική ελευθερία και την ισότητα. Είμαστε δεσμευμένοι στο γκρέμισμα των ταξικών φυλακών και των συνόρων. Δεν αφήνουμε μόνη της καμία κοινότητα αγώνα. Δεν θα συμβιβαστούμε με καμία επίθεση προς τους προλετάριους και τον κόσμο της αντίστασης. Θα εντείνουμε τις προσπάθειές μας για την συνοργάνωση της πάλης και την άμεση κοινωνική αυτοδιεύθυνση, ενάντια σε όλα τα εμπόδια. Τα ριζώματα της κομμούνας δεν σβήνονται ούτε με τανκς.

ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΙΝΟΥΜΕ τις ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ στη ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ κι ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

*Μα κάποτε που η κρύα σιωπή θα περιβρέχει τη γη
κάποτε που θα στερέψουν οι άσημες φλυαρίες
κι όλοι τους θα προσμένουνε σίγουρα τη φωνή
θ' ανοίξω το στόμα μου
θα γεμίσουν οι κήποι με καταρράκτες
στις ίδιες βρώμικες αυλές τα οπλοστάσια
οι νέοι έξαλλοι θ' ακολουθούν με στίχους χωρίς ύμνους
ούτε υποταγή στην τρομερή εξουσία. »*

Μιχάλης Κατσαρός, *Κατά Σαδδουκαίων* (1953)